

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Fkf.72/2015/9.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2016. év március hó 24. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntettének kísérlete miatt az I. r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 15.Fk.1044/2014/15. számú ítéletét az I. rendű és a II. rendű vádlottal szemben megváltoztatja.

A II. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekményt bűnsegédként elkövetett testi sértés büntette kísérleteként (1978. évi IV. törvény 170. § (1) és (6) bekezdés I. fordulat) minősíti.

Az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékét 1 (egy) év 6 (hat) hónapra mérsékli és vele szemben 2 (kettő) év közügyektől eltiltás mellékbüntetést is kiszab.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztésére és a pártfogó felügyelet elrendelésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A II. rendű vádlott szabadságvesztése felfüggesztésének próbaidejét 1 (egy) évre mérsékli.

Az ítélet bevezető részében a 2015. december 23-i tárgyalási határra való utalást 2015. január 23. napjára javítja.

A II. rendű vádlott lakóhelye: -

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű és a II. rendű vádlottakkal szemben helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 20.880 (húszezer-nyolcszáznyolcvan) forint bűnügyi költségből az I. r. vádlott 10.880 (tízezer-nyolcszáznyolcvan) forintot, míg a II. r. vádlott 10.000 (tízezer) forintot köteles viselni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék mint fiatakorúak bírósága 15.Fk.1044/2014/15. számú, 2015. január 23. napján kihirdetett ítéletével az I. rendű vádlottat a Btk. 164. § (1), (8). bekezdés I. fordulata szerinti társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete miatt 2 év - végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte; elrendelte a vádlott pártfogó felügyeletét a próbaidő tartamára és megállapította, hogy a büntetés utólagos végrehajtása esetén a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

A II. rendű vádlott bűnösségét az 1978. évi IV. törvény 271. § (1), (3) bekezdése szerinti társtettesként elkövetett garázdaság büntettében állapította meg, és ezért 6 hónap fk. fogházra ítélte,

amelynek a végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a vádlott a próbaidő alatt pártfogó felügyelet alatt áll.

Az elsőfokú bíróság rendelkezett még a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész mindkét vádlott terhére fellebbezést jelentett be a kiszabott büntetés súlyosítása végett. A vádlottak és védőik a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be perorvoslatot.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.204/2015/1. számú átiratában és képviselője a Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén is a fellebbezést fenntartotta, tartalmát annyiban módosította, hogy azt a II. rendű vádlott tekintetében a jogi minősítés súlyosításáért is fenntartotta. Kifejtette, hogy a történeti tényállás megalapozott, az ítélet személyi része szorul kiegészítésre, a bevezető része helyesbítésre.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, de tévedett a II. rendű vádlott által elkövetett bűncselekmény jogi minősítésében.

E vádlott végignézte a sértett bántalmazását, azzal egyetértett, majd amikor észlelte, hogy 1. számú tanú be kíván avatkozni a földre került és bántalmazás alatt álló sértett védelmében akkor őt ököllel arcul ütötte, és ezzel maga is szándékegységbe került a társai tártstettesi cselekvőségével és bűnsegéddé vált.

Ezért azt indítványozta a másodfokú bíróságnak, hogy a II. rendű vádlott bűncselekményét a helyesen alkalmazott és az elkövetés idején hatályos anyagi jogszabály szerint bűnsegédként elkövetett életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérleteként minősítse.

A kiszabott szabadságvesztés mértékét mindkét vádlottal szemben emelje fel, az I. rendű vádlott esetében mellőzze a büntetés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést és tiltsa el a közügyek gyakorlásától. A II. rendű vádlott esetében a próbaidő tartamának felemelését is indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén mindkét vádlott védője az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt, az I. rendű vádlott védője a további időmúlás miatt a büntetés enyhítését is indítványozta. A II. rendű vádlott védője ellenezte a bűncselekmény eltérő jogi minősítését és az erre irányuló ügyészi indítvány elutasítását kérte, egyben utalt arra, hogy az elsőfokon eljáró ügyészség nem kifogásolta a vádtól eltérő jogi minősítést.

Mindkét vádlott védője hivatkozott arra, hogy a vádlottakat hátrány érte a büntető ügyek elkülönítése miatt, mivel egységes elbírálás esetén sem lett volna a kiszabott büntetés súlyosabb.

A vádlottak az utolsó szó jogán megbánásuknak adtak hangot, és a II. rendű vádlott arra is hivatkozott, hogy az elkövetés óta megpróbált visszailleszkedni, munkát vállalt és tanult ezzel bizonyítva megbánásának komolyságát.

A Fővárosi Ítéltábla a kétirányú perorvoslatok alapján eljárva az elsőfokú ítéletet és a megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése szerint teljes körben felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartása mellett lefolytatott bizonyítási eljárásban az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges tényeket feltárta,

a bizonyítást a szükséges mértékben lefolytatta, a rendelkezésére álló bizonyítékokat pedig megfelelően értékelve és mérlegelve hiánytalan történeti tényállást állapított meg.

Az elsőfokú bíróság a felderített bizonyítékok között logikusan és kellő indokok mentén vetette el az I. rendű vádlott vallomását arról, hogy nem a pezsgős üveggel okozta a sértettnek az akár életveszélyes állapotát is előidézhető homlokcsont törését. E körben az ellentétes tartalmú személyi bizonyíték mellett az orvosszakértő véleményét és határozott tárgyalási nyilatkozatát használva végezte el a mérlegelést és adott helyes indokolást. Hasonló helytállósággal értékelte a II. rendű vádlott bűncselekményben való részvételét és e tekintetben is pontos tényállást rögzített.

Az elsőfokú ítélet a személyi körülmények körében szorul kiegészítésre részben hiányosságok, részben az időközben bekövetkezett változások miatt.

Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja szerint az iratok tartalma és a nyilvános ülésen elhangzottak alapján az alábbiakkal egészíti ki az elsőfokú bíróság ítéletét:

1./

Az I. rendű vádlott az elkülönített büntetőügyben kiszabott 6 év 6 hónap fegyházbüntetését 2014. február 19. napja óta folyamatosan tölti.

2./

Az elsőfokú ítélet 2. oldalán feltüntetett büntetéseket az I. rendű vádlott a 2010. július 21. és 2011. október 1-én elkövetett bűncselekmények miatt kapta.

3./

Az I. rendű vádlottat a Székesfehérvári Járásbíróság 15.Fk.582/2013/45. számú, 2014. január 8. napján kihirdetett és a Székesfehérvári Törvényszék 1.Fkf.68/2014/9. számú határozata folytán 2014. október 7. napján jogerős ítéletével a 2009. december 3. és 5. napján elkövetett 2 rb. lopás büntette miatt 312 óra közérdekű munkára ítélte.

4./

A II. rendű vádlott 2016. február 9. napján munkaviszonyt létesített az a Kft-nél (a városban) telefonos call center operátorként, havi bruttó 161. ezer forint alapbérrel.

5./

A II. rendű vádlott OKJ képzésen vesz részt 2015. október 1. napjától.

Az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított és megindokolt tényállásból okszerűen vont következtetést mindkét vádlott bűnösségére, azonban a II. rendű vádlott cselekvőségének jogi minősítésekor tévedett.

Az I. rendű vádlott esetében helyesen állapította meg, hogy az I. r. vádlott szándékegységben bántalmazta társával együtt a sértettet, és az általa leadott ütés eredményeként érte 2. számú sértett a reálisan életveszéllyel is fenyegető koponyasérülés. Abban azonban tévedett, hogy a II. rendű vádlott e bűncselekménynek nem volt részese. Az ítélet tábla osztotta az ügyészség álláspontját, mert az elsőfokú ítélet - a fentiekben már írtak szerint hibátlan - ténymegállapításából az következik, hogy 3. számú tanú pontosan látta és észlelte társai tevékenységét, látta a sértett bántalmazását, a földre kerülését és törekvése arra irányult, hogy a sértettnek nyújtandó segítséget megakadályozza, ehhez pedig a segítségnyújtásra törekvő kiskorú 3. számú tanú ököllel arcul vágva tartotta távol a

sértett megsegítésétől. Mindebből pedig csak arra lehet következtetést vonni, hogy a II. rendű vádlott szándékos segítséget nyújtott a sértett sérelmére elkövetett bántalmazáshoz és ezzel szándékegységbe került a sértett testi épsége ellen támadókkal.

Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a II. rendű vádlott által elkövetett bűncselekményt az I. rendű vádlott cselekvőségéhez kapcsolódóan életveszélyt okozó testi sértés kísérletének bűnsegédi alakzataként értékelte és minősítette.

Az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor az I. rendű vádlott esetében az elbíráláskor hatályos szabályokat alkalmazta, mivel a feltételes szabadságra vonatkozó kedvezőbb rendelkezés ezt indokoltta tette. Abban sem tévedett, hogy a II. rendű vádlott esetében nincs különbség az elkövetéskor és az elbíráláskor hatályos szabályokban, mert a fiatakorúakra vonatkozó rendelkezésekben nem történt olyan változás, amely az ügy elbírálására kihatna.

Ellenben helytelen az ítélet rendelkező részében a „rég” és „új” Btk-ra való utalás. Az elbíráláskor hatályos szabály a 2012. évi C törvény a Büntetőtörvénykönyv, tehát a Btk., míg az elkövetéskor hatályos anyagi szabály az 1978. évi IV. törvény. Ennek megfelelően a 2013. július 1. után meghozott ítéletek esetében csak az elkövetéskor hatályos törvény alkalmazása esetén kell feltüntetni az 1978. évi IV. törvényt, egyébként a Btk. megjelölés a 2012. évi C. törvényt jelenti.

Az elsőfokú bíróság nagyrészt feltárta a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító tényezőket. Tévedett, amikor az I. rendű vádlott esetében a büntetlen előéletet és a fiatal felnőtt kort is enyhítő tényezőként értékelte, mert a kettő kizárja egymást, csak utóbbi jelent kedvezőbb megítélést. A II. rendű vádlott esetén enyhítő körülmény a másodfokú bíróság jogi minősítése mellett a bűncselekmény kísérleti szakasza és a vádlott részesi magatartása.

Ellenben mindkét vádlott esetében a büntetés kiszabása során nyomatékosan kell értékelni a védők által helyesen hivatkozott tény, hogy a vádlottak cselekménye kétfelé lett bontva. Az a bűncselekmény előzményeként elkövetett rablásért már mindkét vádlott büntetést kapott és a jelen ítélettel felülbírált bűncselekmény a rablás után került megvalósításra, eredője éppen a jelzett bűncselekmény volt.

Ezt a körülményt szem előtt tartotta a másodfokú bíróság a büntetés mértékének felülbírálatakor.

Az I. r. vádlott esetében a 2 évtől induló büntetési tételű és jelentős tárgyi súlyú életveszélyt okozó testi sértés miatt - a vádlott személyi társadalomra veszélyességét is figyelembe véve - ellentétes a bírói gyakorlattal a büntetés felfüggesztése, ezért azt mellőzni kellett. Ellenben a büntetés mértéke a kísérleti szak, az időmúlás és a fent írt elkövetési körülmény miatt kissé eltúlzott volt, ezért annak mértékét mérsékelte az ítéletábra. A végrehajtandó büntetés mellett indokoltnak látta a mellékbüntetés alkalmazását, de a pártfogó felügyelet mellőzése is szükségessé vált.

A vádlottal szemben az így módosított büntetés kiszabás már törvényes és alkalmas a büntetési célok érvényesítésére.

A II. rendű vádlott esetében a jogi minősítés súlyosabb lett a másodfokú eljárásban, de a fiatakorú vádlottal szemben az időmúlás és az új bűncselekmény esetében a további fent írt két enyhítő körülmény valamint a reá is vonatkozó külön elbírálás mellett a büntetés mértéke megfelelő volt, de a próbaidő mérséklése szükségessé vált. Az elsőfokú elbírálás óta eltelt egy évvel csökkentette a másodfokú bíróság a próbaidőre való felfüggesztés mértékét. A vele szemben megállapított pártfogó felügyelet továbbra is kötelező törvényi rendelkezés. A II. r. vádlottal szemben ekként vált a büntetés törvényessé és ekként biztosítja a büntetési célokat.

Az elsőfokú bíróság a járulékos kérdésekben helyesen határozott.

Az ítélet bevezető részében az elírási hiba miatt tévesen feltüntetett tárgyalási határnapot korrigálni kellett, és a II. rendű vádlott megváltozott címét is rögzítette a másodfokú bíróság a határozatában.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése szerint részben megváltoztatta, a törvényes rendelkezések érintetlenül hagyása mellett.

A másodfokú határozat ellen a fellebbezés további lehetőségét a Be. 386. § (1) bekezdése kizárja.

Budapest, 2016. év március hó 24. napján

Dr. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

Dr. Mató Ágnes s.k.

előadó bíró

. Vincze Piroska s.k.

bíró

A Fővárosi Törvényszék 15.Fk.1044/2014/15. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Fkf.72/2015/9. számú ítéletében foglalt változások mellett az I. rendű és a II. rendű vádlottakkal szemben jogerős és a II. rendű vádlott szabadságvesztésének a kivételével végrehajtható.

Budapest, 2016. év március hó 24. napján

Dr. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

tisztviselő